

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 7-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 38 (324)

Субота, 22 вересня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ЗУСТРІЧ ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЕВА З КЕРІВНИЦТВОМ БОЛГАРСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

СОФІЯ, 18. (ТАРС). Сьогодні тут відбулася зустріч Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва з членами і кандидатами в члени Політбюро ЦК БКП і секретарями ЦК БКП. Під час тривалої, дружньої розмови учасники зустрічі обмінялись інформацією про хід комуністичного і соціалістичного будівництва в обох країнах і обговорили питання дальшого розвитку і поглиблення дружби і всебічного співробітництва між СРСР і НРБ, КПРС і БКП.

Було обговорено також актуальні питання міжнародного становища, насамперед, зв'язанні з зміцненням дальшої єдності і згуртованості країн соціалістичної співдружності, світового комуністичного і робітничого руху, змирення справи миру в Європі і в усьому світі.

Розмова проходила в дусі єдності і братерської дружби.

Творчість у роботі, спільні пошуки методів розкромки тканини, її заощадження — характерні в роботі закрійників розкрійного цеху Львівського УВП-1.

На фото: (зліва направо) Ю. Ришко, Т. Луцик, М. Горбаль та К. Майстренко — ударники комуністичної праці, які працюють із значним випередженням особистих зобов'язань, всі вони вже працюють в рахунок жовтня 1975 року.

БІБЛІОТЕКАР В ЦЕХУ

Радянські люди послідовно втілюють у життя величні накреслення XXIV з'їзду КПРС, успішно вирішують виробничі завдання третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки. Виконання цих завдань з кожним роком все більше і більше вимагає від робітника нових знань, адже підприємства оснащуються новою технікою, новим устаткуванням і машинами, які вимагають знань техніки. У великій мірі проблему самоосвіти, постійного ознайомлення з новинами техніки і науки покликано вирішувати книги.

Надзвичайно корисну справу роблять працівники культзакладів Товариства, які організували пересувні бібліотеки, книги яких безпосередньо доставляються робітникам в цех. Вони ж ведуть дуже корисну справу: допомагають діставати потрібну спеціальну літературу, рекомендують нові книги з різних питань виробництва.

На Чернігівському УВП вже п'ятий рік бібліотека обласного Будинку культури УТОГ практикує доставку художньої і науково-тех-

нічної літератури в цехи підприємства. Бібліотекар М. Борисенко двічі на тиждень доставляє книги на УВП.

Це значно економить час працівникам підприємства, і що головне — вони через бібліотекаря мають змогу постійно слідувати за останніми новинками періодичних видань.

На громадських засадах працює бібліотекарем перекладач Київського дослідного підприємства Ірина Дризнер. Підприємство має власну бібліотеку, яка час од часу поповнюється новими книгами, а бібліотекар постійно цікавиться новинками періодичних видань і завжди може порадити людям, де їх можна придбати, або почитати.

Бібліотекар в цеху завжди бажаний гість. Питання пропаганди науково-технічної (та не тільки спеціальної літератури) книги повинні заслуговувати всілякої підтримки всіма культзакладами Товариства. Наш час — час швидкого прогресу техніки, величезних змін у виробництві, і той хто не хоче від-

стати від його вимог повинен знаходити час для книги.

Організація пересувних бібліотечок на учбово-виробничих підприємствах, постійний зв'язок бібліотек Будинків культури і клубів Товариства з УВП, пропаганда книги взагалі, — повинні стати одним з невідкладних завдань. Зараз, коли починається новий навчальний рік в школах комуністичної праці, в гуртках по вивченню економічних знань цьому питанню потрібно надати першорядного значення.

Книга — друг і порадник в житті кожної людини. Велику справу роблять наші культпрацівники, бібліотекарі, несучи в масу книгу, а для членів УТОГ це потрібна необхідність.

Треба сподіватися, що з кожним днем все більше буде зростати число пересувних бібліотек, а разом з тим зростати кількість читачів — все це буде ще однією запорукою того, що члени нашого Товариства успішніше будуть вирішувати поставлені перед ними завдання.

ТРЕТЬОМУ, ВИРІШАЛЬНОМУ— УДАРНУ ПРАЦЮ!

У Всесоюзному соціалістичному змаганні за дострокове виконання виробничих завдань на Львівському УВП-1 однією з перших називають ударницю комуністичної праці Станіславу Іванівну Годованську.

Не дивлячись на те, що вона на підприємстві працює лише шість років, за цей час вона показала себе сумлінною робітницею. Нині С. І. Годованська працює в рахунок жовтня 1974 року і видає продукцію хорошої і відмінної якості.

НАЗУСТРІЧ ВСЕСВІТНЬОМУ ДНЮ ГЛУХИХ

Всесвітня федерація глухих (ВФГ) на протязі багатьох років прагне привернути увагу світової громадськості до проблем глухоти.

Створена на I Всесвітньому конгресі глухих, який відбувся у 1951 році в Римі (Італія), ВФГ об'єднує нині 46 національних Товариств п'яти континентів.

Останніми роками зміцнився її зв'язок з Організацією Об'єднаних Націй, Міжнародною організацією праці, Міжнародною організацією здоров'я, ЮНЕСКО.

У 1957 році Всесвітня федерація глухих спільно з ЮНЕСКО прийняла спеціальну резолюцію, у якій закликала уряди всіх країн світу поліпшити становище глухих і щорічно, у останню неділю вересня, проводити святкування Міжнародного дня глухих.

Українське товариство глухих у 1959 році вступило в члени Всесвітньої федерації глухих, і з того часу бере активну участь у роботі конгресів, симпозіумів, конференцій тощо.

За час своєї діяльності ВФГ провела величезну роботу і спільно з Товариствами, членами ВФГ, вирішила чимало різноманітних питань, які являють собою великий інтерес і багато значать для глухих усього світу. Головне завдання, що ставить перед собою Всесвітня федерація глухих — суспільне спілкування глухих у світі, який постійно прогресує і розвивається. Воно означає, що люди, втративши слух і мову можуть і повинні жити багатограним життям суспільства, якщо для них будуть створені відповідні умови.

По далеко не повним даним, кількість людей з недоліками слуху і мови на планеті перевищує 32 мільйони чоловік. Становище багатьох із них залежить в основному від соціального та економічного рівня країн.

Цікаво, що ще на початку XIX століття уряди деяких розвинутих держав прийняли закони про обов'язкове навчання глухих. Однак, і нині там багато глухих, які не мають ніякої змоги відвідувати школи. Особливо неблагополучні справи з освітою глухих у країнах Африки, Азії, Південної Америки та Австралії. Там цією важливою проблемою займаються не державні органи, а різні благодійні організації.

Виходячи із необхідності постійної освіти глухих, ЮНЕСКО у 1966 році прийняло резолюцію про освіту глухих. Однак, і до цього часу у капіталістичному світі ще сотні і тисячі нечуючих знаходяться поза у капіталістичному світі ще сотні і тисячі жорстко цілком знято навчанням. Одержати освіту, кваліфікацію, трудовлаштуватися, користуватися медичним обслуговуванням нарівні з усіма — все це лишається для глухих зарубіжних країн недосягнутою мрією. Тому переважна більшість їх живе і працює у надто важких умовах.

У розвинутих капіталістичних країнах в школах для глухих є можливості навчатись лише дітям, батьки яких спроможні оплачувати високі витрати за навчання.

Не вирішено справу з трудовлаштуванням глухих в капіталістичних країнах. Люди з вадами слуху не мають ніяких гарантій відносно соціального і трудового становища, тому що там ще й досі не вірять у можливість глухих плідно трудитися і їх мають за тягар для суспільства.

На сучасному етапі лише національні Товариства глухих соціалістичних країн досягли значних успіхів в області соціальної і трудової реабілітації інвалідів по слуху.

Особливо вагомі успіхи у розвитку глухих досягнуті в нашій країні, де створені всі умови для всебічного розвитку особи глухого, для залучення його до суспільно-корисної і громадської діяльності. Йому гарантовані всі права Конституцією СРСР, визначено ряд пільг, встановлена державна пенсія. Це неодноразово відмічали численні гості — глухі інших держав.

У багатьох країнах світу, люди що втратили слух відмітять Міжнародний день глухих вимогами: відкрити школи для глухих, дати глухому професію і роботу, надавати рівні з усіма громадянські права.

Всесвітній день глухих члени Українського товариства відмітять новими трудовими досягненнями у боротьбі за дострокове виконання завдань третього, вирішального року п'ятирічки, за втілення у життя історичних рішень XXIV з'їзду КПРС.

В КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

САМБІР. В компактній групі місцевого мебльового комбінату працює 20 членів УТОГ. Слово з ділом у робітників не розходиться: на 120—150 процентів щомісячно виконують вони планові завдання. Серед найкращих мебльовиків відзначаються: М. Припін, І. Наливайко, Я. Стахів, Б. Манько та інші.

Всі вони беруть активну участь в роботі нашого клубу та в громадському житті комбінату.

У невеликій компактній групі на Самбірській швейній фабриці ударною працею в третьому, вирішальному році п'ятирічки відзначаються ударники комуністичної праці С. Грускавецька, Г. Зарицька, М. Яжик, які систематично перевищують змінні завдання.

Немало славних трудівників працює і в селах району. Не зважаючи на те, що вже минув час йти на заслужений відпочинок, Яків Дмитрович Сорока не залишає праці в Торчиновичському колгоспі ім. «ХХІ з'їзду партії» (Старосамбірський район).

Далеко за межами області його знають як майстра на всі руки. Він і механік, і слюсар, і токарь, і коваль і тесляр. До нього за досвідом у роботі їдуть і з інших районів Львівщини.

Н. БАГЛІЙ,

КИЇВ. У великому колективі київської фабрики мені Розі Люксембург працює невелика група членів УТОГ.

Приклад сумлінного ставлення до праці показують ветерани виробництва М. Феценко, Г. Шурда, О. Яхно, М. Казанцева, які приїшли на фабрику більше 20 років тому.

Вони в числі перших серед робітниць цього колективу завоювали звання ударниць комуністичної праці.

На фото: ударниця комуністичної праці Г. Шурда, яка постійно виконує змінні виробничі норми на 110—115 процентів.

Є. ШТЕЛЬМАХ.

Запоріжжя. Хороших успіхів добилися в соціалістичному змаганні члени компактних груп на швейних підприємствах Запоріжжя. Голова первинної організації УТОГ швейної фабрики В. Х. Фомалієвська, як і належить вожаку, працює відмінно, на підприємстві працює більше 20 років. Член УТОГ Раїса Борисенко успішно виконує особисті зобов'язання третього року дев'ятої п'ятирічки. Її змінні показники — 150 процентів.

На всю фабрику славиться майстерністю Алла Підріз — вишивальниця мережив, яка найкраще виконує операції серед членів УТОГ та чуючих. Нещодавно їй було відзначено червоною стрічкою переможення і грошовою премією.

У числі кращих — робітниця цеху пошиву плаття Марія Мироненко, Валентина Мачківська та інші. Уміло проводить серед робітниць компактної групи культмасову і політико-виховну роботу перекладачка Н. П. Філоненко, яка в колективі працює 10 років.

С. МОРДУШЕНКО.

ПО СТОРІНКАХ ЖУРНАЛІВ

ЧЕРГОВИЙ НОМЕР ЖУРНАЛУ „КОМУНІСТ“

Вийшов у світ тринадцятий номер теоретичного і політичного журналу ЦК КПРС «Комуніст».

Номер відкривається передовою статтю «Інтернаціоналізм радянського народу».

Під рубрикою «Теорія і практика партійного будівництва» надруковано статті: «КПРС — керівна і спрямовуюча сила радянського суспільства» (до виходу в світ книги Л. І. Брежнєва «Про актуальні проблеми партійного будівництва»), першого секретаря Алтайського крайкому КПРС О. Георгієва — «Досягнення науково-технічного прогресу — в сільськогосподарське виробництво».

Розділ «Соціально-економічні проблеми розвинутого соціалізму» представлений статтями: Л. Абалкіна — «Економічне зростання СРСР і проблеми управління виробництвом», Ю. Субоцького — «Об'єднання у системі економіки розвинутого соціалізму», В. Дюніна — «Творчий пошук».

У розділі «З історії нашої Батьківщини» опубліковано статтю академіка Л. Черепніна — «Селянські війни в Росії періоду феодалізму» (до 200-річчя початку повстання селян під проводом О. І. Пугачова).

Під рубрикою «Програма миру в дії» вміщено статтю академіка М. Іноземцева — «Про новий етап у розвитку міжнародних відносин».

У номері опубліковано також статті: Генерального секретаря ЦК Перуанської комуністичної партії Хорхе дель Прадо — «Револьюційний процес у Перу і позиція Комуністичної партії», Б. Сухорукова — «Марксистське Блеттер» — журнал західнонімецьких марксистів та інші матеріали.

„АГИТАТОР“ № 18

«Зустрічним планам — всемірну підтримку» — тема передової статті чергового номера журналу ЦК КПРС «Агітатор». Редакція й на статтю «Сила ленінської політики миру» розповідає про збірник промов і документів, що його видав Політбюро, «Візит Леоніда Ілліча Брежнєва у Сполучені Штати Америки».

В журналі опубліковано статтю завідуючого сектором відділу будівництва ЦК КПРС С. Мачіна про хід змагання за скорочення строків спорудження і введення до ладу підприємств, які виробляють товари народного споживання, статті першого секретаря Нагорно-Карабахського обкому КП Азербайджану Г. Мелкум'яна «Край чудових перетворень» і Л.

Яроцького «Традиції виховують».

Під рубрикою «Агітатор і життя» журнал публікує виступи доярки В. Мартинової і стругальника К. Шингелія. На допомогу агітаторам надруковано добірку цифр і фактів до Всесоюзного дня працівника сільського господарства і до Дня вчителя, статтю Ю. Полянського «Овочевому конвеєру — чіткий ритм».

Досвідом інтернаціонального виховання на підприємствах, у вузах, школах Башкирії ділиться на сторінках журналу секретар Уфимського міського КПРС М. Халіков. Про роботу громадсько-політичних клубів розповідає секретар Воронежського обкому КПРС С. Митрошин.

В журналі також надруковано статті «Зростання рівня життя в СРСР і буржуазні «критики», «Антикомуністи та їхні підручні», «Німецька Демократична Республіка» (з картою), «Народ Уругваю продовжує боротьбу».

В черговому номері з наочної агітації розповідається про досвід Рибінського моторобудівного заводу.

Серед численних експонатів Полтавського краєзнавчого музею відвідувачі міста можуть побачити портрет члена УТОГ Михайла Долгіна, посвідчення ударника комуністичної праці, яке він одержав одним з перших на Полтавщині, численні грамоти.

Такої високої шани М. Долгін заслужив самовідданою працею на Полтавському турбомеханічному заводі та активною участю у модернізації турбін.

РЯДКИ ІЗ БІОГРАФІЇ

..Номер заводської багатотиражки за 1951 рік. З надзвичайною теплою і глибокою повагою розповідають її сторінки про 30-річний нелегкий, але почесний шлях робітника. М. Долгін в ті, вже далекі від сьогодення часи, виконував норми щоденного виробітку на 300 процентів, працював у рахунок 1957 року, був прикладом у праці та житті для колективу підприємства, а особливо для молодих виробничників.

Нині слюсар-складальник М. Долгін пішов на заслужений відпочинок. Але не сидиться йому дома. Часто приходить на завод, одягає спецвкву та береться за роботу. Тут його приходу завжди чекають з нетерпінням і молоді й ті, в кого скроні вже посріблені часом — його учні, яким він передав всі тонкощі своєї професії. Але ще і зараз поради ветерана завжди стають їм у пригоді.

Буває так: щось не виходить у членів бригади слюсарів-складальників. М. Долгін спокійно озайомиться з кресленнями, трохи поміркуює. І ось вже рішення готове.

Здається багато попрацював М. Долгін за своє життя — пора й відпочити. Та не може жити без людей ветеран. І зараз він бере активну участь у роботі Полтавського будинку культури УТОГ. Часто виступає перед молодими виробничниками на вечорах трудової слави, вручає посвідчення робітника тим, хто тільки-но опанував новою професією, вчить молодих шанувати та гідно нести високе звання робітника.

РОКИ І ЛЮДИ

МАЛО не кожну глуху людину, що їде через Новоросійськ лікуватись та відпочивати в санаторій «Дружба» з м. Геленджик, на Новоросійському вокзалі зустрічає і проводжає в далеку зворотню дорогу високий ставний дідусь, у якого ще по-молодечому поблискують сірі очі, а на вустах вирає привітна посмішка. Це — М. П. Владиславський, голова Новоросійського міського відділу ВТОГ.

То байдуже, що Микола Павлович у своєму житті вже розміняв восьмий десяток років. Він ще бадьорий, по-юнацькому запальний і завжди готовий прийти на допомогу.

Життя не для людей Микола Павлович і не уявляє собі, бо він же червоногвардієць першого ленінського призову.

В роки революції і громадянської війни Микола Павлович нещадно рубав ворогів революції, здобуваючи волю і краще життя для трудящих.

Та ось вогонь громадянської війни перекинувся на Кавказ і червоногвардійський загін, в якому служив Микола Павлович, направили у Владикавказ. Йому доручили охороняти пошту, телеграф, монетний двір.

...З боями пробивалась до Ставрополя червона сотня партизанської кінноти. Партизани підоспіли завчасно, коли таманці стали штурмувати місто, червона сотня ураганом змела контратакуючих біляків. З оголеною шаблею Микола нісся на ворога на своєму дончаку, як раптом поруч розірвався снаряд і його вибуховою хвилею викинуло з сідла, осколком снаряда він був важко поранений в голову.

Прийшов до тями у грозненському госпіталі. Після тривалого лікування розмовляли Микола поступово навчився, але глухим залишився назавжди.

На приватній квартирі, в маленькій кімнаті, жив він перші часи відлюдно, а всі зароблені гроші, що залишались від харчування, витрачав на книжки та на придбання гасу. До пізньої ночі в його кімнаті горіла невелика гасова лампа.

ІХ БУЛО ВІСІМНАДЦЯТЬ

Після постанови ЦП УТОГ по перше, О. Гричина — друге, З. Нехейма — третє місяця.

В ході змагань виходила «Блисшвейних підприємств Товариства кавка», в якій висвітлювалися переможиці за часом і якістю виконання конкурсних операцій. Активним учасницям конкурсу, які зайняли 1—3 місця в бригадах, оголошена подяка, а трьом найкращим робітницям, що зайняли перші місця по підприємству оголошена подяка і видані грошові премії.

З учасницями конкурсу проводилися додаткові практичні і теоретичні заняття.

Н. ТІТОВА,

директор Херсонського УВП.

Лариса Олександрівна Серба на Херсонському УВП працює 15 років. Робітниця не тільки досконало оволоділа спеціальністю швей-мотористки, а й добила високих трудових показників у соціалістичному змаганні.

Ударниця комуністичної праці Л. Серба змінні завдання виконує на 125—130 процентів при відмінній якості продукції.

На знімку: Л. Серба, яка зайняла перше місце на конкурсі швей-мотористок Херсонського УВП.

Фото Ф. САВЕНКА.

НАШІ ЗНАЙОМІ

Час ішов. Микола Павлович зустрівся в Єсентуках, де тоді працював, з глухими товаришами, зблизився з ними і організував їх в товариство. Це перше товариство в Єсентуках, що не мало навіть свого статуту. Просто збирались товариші на квартирі Миколи Павловича, він їм пояснював новини, які вичитував з газет та журналів, допомагав їм у трудовлаштуванні на роботу та в поліпшенні побутових умов.

В 1928 році Микола Павлович у П'ятигорську вперше зустрівся з головою Всеросійського товариства глухих Павлом Олексійовичем Савельєвим. Після зборів Павло Олексійович поїхав в Єсентуки на квартиру до Миколи Павловича, де довго з ним розмовляв та роз'яснював завдання, які стоять перед товариством глухих.

З того часу Микола Павлович став одним з активних працівників ВТОГ. Працював він і головою міського відділу ВТОГ, а після навчання на курсах у Москві став першим головою оргбюро Північно-Осетинського республіканського товариства глухих.

У 1932 році виникла потреба поліпшити роботу серед глухонімих портового міста Новоросійська. І Миколі Павловичу доручають організаційну роботу. Багато довелося працювати, щоб зробити з несповідних бешкетників свідомих робітників.

В боротьбі за людей своїм прикладом він показував, як слід жити радянським людям. І колишні бешкетники переконалися, що він для них є справжнім другом, що кличе до розумного і кращого життя, і йшли за ним.

Незважаючи на похилий вік, Микола Павлович Владиславський і тепер працює постійним головою Новоросійського міського відділу ВТОГ і директором Новоросійського клубу глухих. За ці роки він зустрічав багато глухих з Радянської України, бо він майже перед кожною групою відпочиваючих в санаторії «Дружба» виступав колись у художній самодіяльності.

М. ГЛОДІН.

ФОТОІНФОРМАЦІЯ

Настильниця Галина Кумечко 12 років працює на Житомирському учбово-виробничому підприємстві. За ці роки вона добре вивчила свою справу і це їй дає змогу постійно перевиконувати виробничі завдання. Г. Кумечко одна з багатьох робітниць, яка систематично виходить переможцем у соціалістичному змаганні.

Ударник комуністичної праці, столяр-складальник Дрогобицького учбово-виробничого підприємства Михайло Сорока щоденні виробничі завдання виконує на 130—140 процентів при відмінній якості роботи.

Таїсія Труфанова — швея-мотористка Сімферопольського учбово-виробничого підприємства успішно завершує особисті виробничі зобов'язання третього кварталу. Щоденні норми виконує на 125—130 процентів.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Невпізнанно змінилось за останні роки наше підприємство. Вирости нові корпуси, споруджено просторі, світлі цехи, обладнані сучасним високопродуктивним устаткуванням. Тепер УВП — сучасне високоmechanізоване підприємство, яке з року в рік збільшує випуск продукції, поліпшує її якість. Лише за вісім місяців поточного року підприємство випустило продукції на суму 778 тисяч карбованців. Це на 38 тисяч карбованців більше, ніж було заплановано, і значно більше, ніж за відповідний період минулого року. Понад план випущено на 18,1 тисячі карбованців товарів широкого вжитку з відходів, сувенірів з дерева.

Широкого застосування при оздобленні меблів набули поліефірні лаки, що дало змогу значно поліпшити якість продукції і знизити її собівартість. Введення в дію нових технологій.

ІЗ КАБІНЕТУ ГОЛОВНОГО — В ЦЕХ...

Закінчується чергова планьорка. Обговорено назрілі питання взаємодії цехів і дільниць, визначено конкретні строки виконання першочергових завдань на найближчий час. Головний інженер Одеського УВП-3 О. М. Нечаєв підводить підсумки...

Дійовою формою активізації творчих зусиль інженерно-технічних працівників є планьорки. І це зрозуміло, адже від злагодженості керівництва, своєчасного визначення найголовнішого на сьогоднішній і завтрашній день залежать і ритмічність та безперебійність роботи колективів дільниць та цехів, і якість виробів УВП.

На Одеському УВП-3 вже стало обов'язковим по вівторках збиратися у головного інженера.

Починає планьорку, як правило, диспетчер, який доповідає про стан виробничих процесів. Тут же приймаються рішення по забезпеченню належних умов праці робітників і необхідного контролю за якістю продукції.

Крім того, під час планьорок ведеться книга обліку всіх розпоряджень по підприємству і контролю за їх виконанням.

Керівники Одеського УВП-3 серйозно ставляться до проведення планьорок, адже вони допомагають їм з'ясувати конкретні можливості цехів по забезпеченню виконання планів третього, вирішального року п'ятирічки.

В. ЮХИМЕНКО.

ЗМАГАННЯ ШИРИТЬСЯ

Все ширшого розмаху набирає рух за дострокове виконання соціалістичних зобов'язань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки на Артемівському УВП. Багато робітників підприємства прагнуть виконати свої особисті річні програми до 56 річниці Великого Жовтня.

Із значним випередженням часу працюють понад 50 чоловік. Свої змінні завдання вони перевершують щонайменше на 20—30 процентів.

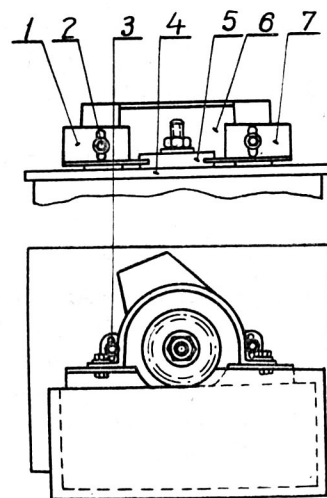
Особливу злагодженість у роботі показують у ці дні бригади по пошиттю робочих костюмів. Так, бригади № 1 і № 4, які очолюють Г. Шиян і Н. Андрухова, щоденно

вих потужностей, застосування сучасного устаткування дістало широкий відгук серед робітників підприємства. Часто це стає об'єктом обговорення на партійних, профспілкових і комсомольських зборах. Тепер немає робітника, який би стояв осторонь цієї справи. Вже чотири раціоналізаторські пропозиції було зареєстровано на

КУТОЧОК РАЦІОНАЛІЗАТОРА

За пропозицією раціоналізатора В. Н. Литвиненко виготовлено і впроваджено пристосування для зняття зв'язів струганого шпону на фрезерному верстаті.

Пристосування (мал. № 1) яв-

ляє собою лінійку, яка виготовлена із кутового заліза (1) і (7) довжиною 300 міліметрів кожний. Правий уголок (7) по ширині на один міліметр менше лівого (1). Уголки кріпляться болтами (2) і (3) до кожуха огороження (6). Зазор між уголками і площиною стола (4) — 3-5 міліметрів.

Звіси струганого шпону знімаються таким чином. Щит, який обробляється, кладуть на стіл верстата і прижимають до лінійки. Звіс шпону з верхньої частини пластини щита знаходиться над лінійкою, а з нижньої — під нею. При подаванні щита на фрезу (5) знімаються зв'язи шпону. Напрямок подачі протилежний напрямку обертання фрези. Одно-

підприємстві цього року, які впроваджені у виробництво, з економічним ефектом 1,2 тисячі карбованців.

У серпні цього року наше УВП прийняло естафету трудової слави і перехідний Червоний прапор за перше місце в соціалістичному змаганні між колективами підприємств міста Дрогобича.

Колектив нашого УВП зобов'язався до 15 грудня виконати річний план третього, вирішального року п'ятирічки. Тепер мебелювачі докладають всіх зусиль, щоб з честю дотримати слова.

Я. МАРТИНЯК,
вихователь гуртожитку Дрогобицького УВП.

ПРИСТОСУВАННЯ ДЛЯ ЗНЯТТЯ ЗВ'ЯЗІВ СТРУГАНОГО ШПОНУ

часно із зніманням зв'язів фреза знімає стружку товщиною 1 міліметр. В наслідок відбувається прифугування однієї кромки для дальшої обробки деталей в шаблоні по периметру. Глибину різання (товщину стружки, яка знімається) можна регулювати прокладками, які встановлюються між кожухом огороження і уголками. Лінійку можна переміщати відносно площини стола в будь-якому напрямку. Для цього використовуються паз, вибраний в кронштейні кожуха огороження

спрямовуючої лінійки. При обробці щитів із деревно-стружкової плити доцільно застосовувати фрези з пластинками твердих сплавів. Лінійка встановлюється так, щоб ріжучі кромки фрези находились на одній лінії з робочою кромкою лівого уголка.

Внаслідок впровадження цього пристрою підвищилась продуктивність праці, скоротилась операція прифугування кромки, поліпшилась якість деталей. Економічний ефект складає біля 1400 карбованців.

Чотиришпіндельний вертикальний свердлувально-присадочний верстат

На Кишинівській мебелювній фабриці № 2 виготовлений і впроваджений у виробництво чотиришпіндельний вертикальний свердлувально-присадочний верстат. Верстат призначено для свердлування отворів під болти стяжок в нижніх і верхніх горизонтальних щитах шкафів для білизни.

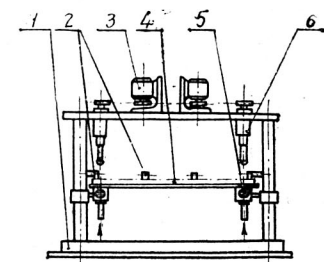
Верстат (мал. № 2) має зварну основу (1) із швелерів, чотири направляючі стояки і верхню раму. До стояків прикріплено подвиж-

ний стіл (4), на якому механічно притискувачами — (2) закріплюються для обробки деталі шафи. На верхній рамі прикріплені два електродвигуни (3) і чотиришпіндельні головки (6). Один із електродвигунів з двома головками встановлено на рухомих санях, це дає можливість обробляти деталі різних розмірів.

Верстат працює таким чином. Щит укладають на рухомий стіл і включають електродвигуни. Натиском педалі спрацьовує повітрянорозподільчий кран, випускаючи стиснене повітря у пневмомішки (5), які насовують стіл на свердла.

Раніше отвори в щитах свердлили на копіювально-фрезерному верстаті. Операція була трудомістська і малопродуктивна.

Річна економія від впровадження верстата дорівнює біля 400 карбованців.

РЯДОВА РОБІТНИЧОЇ ГВАРДІЇ

«Передовий робітник сьогодні» говорив на XV з'їзді профспілок Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев, — це людина, що володіє глибокими знаннями, широким кругозором, свідомим і творчим підходом до праці, він почуває себе господарем виробництва, людиною відповідальною за все, що відбувається в нашому суспільстві.

На прикладі нашого підприємства мені і хочеться розповісти про рядову робітничу гвардію. Це — Галина Гарипова, майстер електроскладального цеху.

Глибокі знання, досвід, дають їй можливість «інженерити» на своєму посту. Допізна засиджується вона над кресленнями новинки, над книгами. Прагнення до знань, незгасна жага до нового, привели її в Донецький політех-

нічний інститут, де вона навчається на заочному відділенні.

Галина Гарипова внесла немало цінних пропозицій і нововведень на Донецькому УВП, які дозволили полегшити багато виробничих процесів і підвищити продуктивність праці. Як можна охарактеризувати її трудову і громадську діяльність? В чому секрет її успіхів?

Це, передусім, відчуття свого обов'язку і відповідальності за доручену справу. Вона ніколи не пройде мимо недоліків... Завжди зуміє переконатися своїм прикладом. Тому-то і тягнуться до неї люди, цінуючи її сердечність, невтомність і потяг до щоденного пошуку задля спільної справи.

Р. БИКОВСЬКА,
складальниця електроарматури Донецького УВП.

ЯК ВИ ГОТУЄТЕСЬ ДО ЗИМИ?

За підсумками Республіканського соціалістичного змагання Київське дослідне підприємство в першому та другому кварталах поточного року завоювало перше місце і хочеться сподіватись, що до кінця року колектив підприємства утримає завоювані позиції.

Для досягнення високих показників, взятих за соціалістичними зобов'язаннями, не останню роль відіграє своєчасна підготовка підприємства до роботи в осінньо-зимовий період.

Відповідно до постанови президії Центрального правління УТОГ, на Київському дослідному підприємстві був розроблений і затверджений план-графік заходів по підготовці підприємства до роботи в осінньо-зимовий період.

Як же виконуються заплановані заходи?

До початку осені по підприєм-

ству виконано 30 процентів всіх запланованих робіт. Майже всі вони виконані в строки, а деякі з них — достроково.

Більше 60 процентів робіт, передбачених планом, виконано в експериментальному цеху і лабораторії сурдотехніки. Завершується підготовка до зими і електротранспортного господарства.

Слід відзначити своєчасне виконання робіт колективом цеху пластмасового литва, де начальником цеху А. Вайншток. Мені можуть заперечити, що своєчасне виконання всіх заходів в цьому цеху не є заслугою лише одного начальника цеху. Згоден, багато із запланованих робіт організаційно забезпечили їх виконання головний механік та інженер по капітальному будівництву. Проте, це ні в якій мірі не зменшує ролі начальника цеху — за ним залишається

постійний контроль за виконанням робіт.

Не важко знайти приклад і достатнього відношення начальників цехів і дільниць до даного питання. Так, на дільниці пресування (начальник М. Рибальченко), майже не розпочинали робіт по підготовці дільниці до зими, а строки виконання цих робіт уже пройшли.

Такі ж справи і в заготівельному цеху (майстер Л. Слизенко), який, очевидно, не зрозумів важливості намічених заходів для створення нормальних умов роботи в зимовий час.

Найбільш трудомістською і важливою справою є реконструкція ідальні, хоча роботи на цьому об'єкті ведуться повним ходом, виконані вони тільки на 65—70 процентів. Строк здачі ідальні в експлуатацію вже минув. Відповідальні за виконання робіт на цій

дільниці головний механік А. Ренкевич та інженер по капітальному будівництву Б. Шнайдерман.

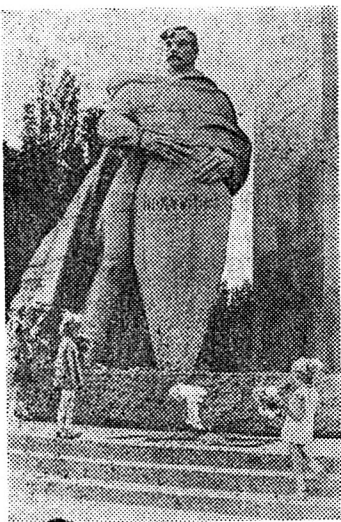
Незважаючи на деякі запізнення із виконанням робіт по підготовці до зими, колектив підприємства вживає всіх заходів, щоб вкластись в намічені строки. У нас розуміють і знають важливість цих робіт, а це і є запорука того, що підприємство в осінньо-зимовий період буде працювати нормально.

Б. ЦВИНТАРНИЙ,
інженер Київського дослідного підприємства.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Субота, 22 вересня 1973 р.

До 30-річчя визволення Полтави

Завтра, 23 вересня, минає тридцять років з дня визволення Полтави від німецько-фашистських окупантів.

Славиться Полтавщина своїм історичним минулим і своїм сьогоденням. На території області жили і працювали Григорій Сковорода, І. П. Котляревський, великий російський письменник М. В. Го-

голь, Є. П. Гребінка, Л. І. Глібов, Панас Мирний, А. Ю. Тесленко.

Родом з Полтавщини радянські партійні і державні діячі А. В. Луначарський, О. Г. Шліхтер. На Полтавщині понад 30 років жив грузинський поет Давид Гурамшвілі. На землях Полтавщини у 1709 році російські війська розгромили шведів.

Квітне нині земля полтавська. За повоєнні роки тут стали до ладу нові фабрики і заводи, на землях області розвідані запаси нафти і природного газу, на їх базі зростає машинобудівна промисловість—автомобілебудування, електротехнічна та інші.

Швидкими темпами з року в рік розвивається сільське господарство, збільшуються врожаї зернових та технічних культур. В області живуть і працюють Герої Соціалістичної Праці ланкова М. Л. Гайдар, ланкова П. Д. Ханко, свинарка М. М. Листопад, ланкова О. Д. Денисова, доярка Л. П. Підпурна та інші.

В області налічуються тисячі шкіл і дитячих дошкільних закладів, десятки технікумів і професійно-технічних училищ, вищі учбові заклади, будинки культури, музеї, театри.

На фото: пам'ятник героям-визволителям Полтави від німецько-фашистських окупантів.

ОСІННІЙ БАЛ

У Київському Паладі культури імені А. В. Луначарського вже доброю традицією стало проведення весняних та осінніх балів для молоді.

Золотим листям осені, червоними гілками горобини, жартівливими плакатами й римованими закликами на стінах фойє зустрічав Палац своїх відвідувачів і минулої неділі...

...Осінній бал у розпалі. Грає оркестр. В стрімкому вальсі кружляють пари. Між танцями проводяться веселі ігри...

В програмі балу—конкурс на краще мімічне виконання вірша, присвяченого осені, а також конкурс бальних танців.

Звертають на себе увагу король і королева балу. Вони першими виходять в танок, запрошують до участі у грі, не дозволяють сумувати.

Цікаво пройшла задумана за сценарієм церемонія зривання листя з бутяфорського дерева. До кожного листочка прикріплено папірець, на одному з яких написано «Приз». Щастя посміхнулося королеві балу і це викликало веселе пожвавлення серед присутніх.

Жюрі підводить підсумки конкурсів... Перше місце в конкурсі на краще мімічне виконання вірша присуджується члену літературного гуртка «Київський каштан», студентці технікуму легкої промисловості З. Надточій за майстерне виконання вірша О. Пушкіна «Осінь». Проникливо, тонко відчувачи вагу авторського слова, з надзвичайною емоційністю й виразністю міміки декламувала вона вірш великого російського поета.

Друге місце присуджується культмасовику Палацу культури Н. Косаревій і завідувачій бібліотекою М. Марковській.

Третє місце поділили робітниця Київського дослідного підприємства В. Скурчинський і артистка театру «Райдуга» Н. Шпильова.

Перше місце за виконання танцю присуджено В. Мінченку, друге—В. Скурчинському, третє—М. Вихрову.

Особливими призами нагороджені король і королева балу. Звучить прощальний вальс. Вечір пройшов цікаво і весело.

І. САПОЖНИКОВ.

ІЗ ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

СТРАХ

Я знаю страх. Я бачив бомби
Не в кинокадрах — над собою...
А зот страх всего огромней,—
Безумный страх пред немотой!
Не дай, судьба, тому случиться,
Тепла и света не лиши,
Чтобы подстреленною птицей
Не кралось сердце в камыши.
Не сядина меня тревожит,
Не смерть моя — все будет
в срок,—
Страшней, что вдруг умолкнуть
может
Мой стих, уйти с крутых дорог.

Смолчит, увидев боль чужую,
Не встанет выше суеты...
Дай мне, судьба, беду люблю,
Не дай мне этой немоты!

Сколько раз приходилось падать.
Разбиваться о камни в кровь!
Сердце глухо стучало:—Надо!
И я вскакивал на ноги вновь.

Поднимался и шел упрямо,
Не в обход, не крадучись тайком.
Я дойду!
И спасибо, мама,
Что ходит не учила ползком.

Н. НЫРОВ.

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НІЩО НЕ ЗАБУТЕ

В день 30-річчя звільнення Донбасу від німецько-фашистської окупації члени Торезького міжрайвідділу зібралися у своєму будинку культури, щоб відзначити цю знаменну дату.

З букетами квітів вони направилися в міський музей, де була організована виставка «На сторожі Батьківщини». На виставці наші люди прослухали хвилюючу розповідь про подвиг радянських воїнів у визволенні Донбасу. Ве-

лике враження на відвідувачів справили скульптури «Солдати» і «Мати», зроблені руками українських митців, в яких увічнені образи визволителів Донбасу.

Після відвідання виставки всі направилися до братньої могили, щоб вшанувати пам'ять воїнів,

загиблих за визволення Донбасу, і там поклали на могилу свіжі квіти.

Р. СИМОНОВА,
директор Торезького будинку
культури УТОГ.

СПАСИБІ ЗА ВІДПОЧИНОК

Ми в Білорусії одержуємо газету «Наше життя», читаємо її, цікавимося, які новини у наших українських друзів, тим більш, що наші Товариства змагаються, обмінюються досвідом роботи.

Кияни мабуть звикли до свого будинку відпочинку і сприймають все, як належне, а в тих, хто вперше приїжджає у «Сосновий бір», сразу ж розбігаються очі: тут і квіти, і чисто, з смаком оформлені доріжки та клумби, світлі та просторі корпуси та кімнати відпочинку, ідальня. Все в «Сосновому борі» зроблено так, щоб люди змогли якнайкраще відпочити, щоб надовго зберегли пам'ять про гостинність і теплоту господарів.

Відмінно поставлена робота і ідальні, де працюють кухарками справжні майстри своєї справи. Страви смачні і різноманітні, до того ж привабливі зовні.

Директор клубу А. А. Лисицина вміло організовує дозвілля відпочиваючих. Так, ми відвідали Палац культури «Україна», пам'ятник старовини «Печерську Лавру». Запам'яталися нам і прогулянка по Дніпру на катері.

Недаремно будинок відпочинку, який працює вже сім років, завоював популярність у відпочиваючих. Сюди їдуть з Баку і Душанбе, Казані і Тбілісі, одним словом, з усіх кутків нашої країни.

Директор будинку відпочинку

«Сосновий бір» М. І. Канока по-знайомив нас з перспективами розвитку будинку відпочинку. Територія «Соснового бору» розширюється ще на 3 гектари. Буде споруджено озеро, де відпочиваючі зможуть порибалити на човні, спортивний комплекс і літня естрада.

На закінчення, хочеться подякувати господарям гостинного «Соснового бору» за увагу, турботу і чудовий відпочинок і побажати українським друзям нових успіхів у їх роботі.

Е. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського міжрай-
відділу БілТОГ.

ЗДАЮТЬ НОРМИ ГПО

Нещодавно спортивна команда Конотопського УВП виїжджала в м. Суми на зональні змагання «Бадьорість і здоров'я».

Команда, яку очолював директор УВП П. С. Іващенко, показала високу підготовку, витримку і вміння. Крейдувальниця Н. Марциновська, різальник А. Рудий, швея Н. Середя та вантажник А. Козел—завоювали перші місця і були нагороджені пам'ятними подарунками.

В. Діденко, Н. Сачугова, А. Діденко, Н. Кучеренко та Н. Марциновська в змаганні на швидкість напінання намету завоювали перше місце і були нагороджені призом.

В приготуванні обіду і сервіруванні туристського столу учасники змагання нашого підприємства теж зайняли перше місце.

Під час змагань була випущена стінна газета. Виконавши контрольні цифри по здачі нормативів ГПО, команда з новими силами повернулася на підприємство.

Здача норм ГПО продовжується. А. ЖОГОВ,

Львівська обласна спортивна рада «Авангард» нагородила колектив Стрийського філіалу фірми «Зоря» Почесною грамотою за досягнення у розвитку виробничої гімнастики. І це не випадково.

Адміністрація і профспілкова організація підприємства приділяють велику увагу розвитку гімнастики серед глухих.

Велика заслуга в проведенні виробничої гімнастики належить інструктору-методисту А. Ворко, громадським інструкторам Я. Лозинській, О. Притулі, М. Грушевському та іншим.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

ЗАДОВОЛЬНЯЮЧИ КУЛЬТУРНІ ЗАПИТИ

Щороку зростають культурні запити наших людей. Здійснювати їх покликани і профспілкові і первинні організації УТОГ.

За минулі роки збільшилось число екскурсій трудівників підприємств УТОГ одесити в інші міста незорної нашої Батьківщини. Тільки цього року в порядку заохочення передовиків підприємства були організовані екскурсії в столицю нашої Батьківщини—Москву. Там побували трудівники УВП-2, вони ж відвідали і місто-герой Волоград.

В Ленінграді побували робітники УВП-3 та клубний актив області, крім того, їм пощастило побувати і в сонячному Баку.

Учасники екскурсії познайомилися з революційними та історичними місцями міст-героїв, побували в музеях, кожний духовно збагатився, серцем відчув велич і красу рідного краю.

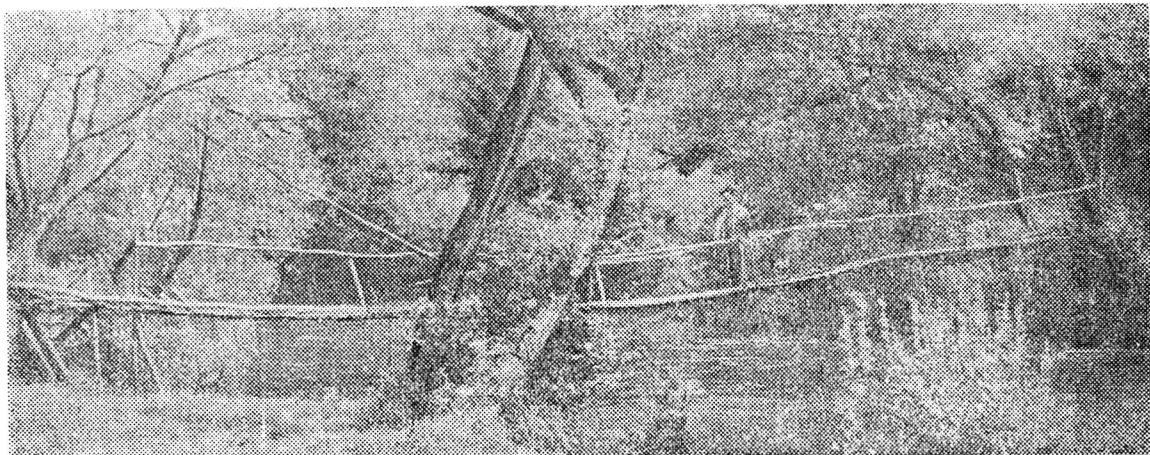
Під час поїздки одесити зустрілися з глухими трудівниками братніх республік. Теплими та дружніми були ці зустрічі, відбувся обмін досягненнями художньої самодіяльності, досвідом роботи.

Понад 200 чоловік було охоплено чудовими пізнавальними екскурсіями. Поїздки дружи відбулися також у Кишинів, в міста Херсон, Сімферополь.

Ю. ГЕР.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74,
«Наша жизнь» — орган Центрального правління Украинского
общества глухих.

Висячий міст через гірську річку.

Фотоетюд І. ЩЕРБАНЮКА.